

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712212489
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1712212489.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v zložení senátu: JUDr. Boris Tóth predseda, JUDr. Ľubica Břroušková a JUDr. Paulína Pacherová členky senátu, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Máčaj, proti povinnému: Z. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX/XX, XXX XX T. O. V., pre vymozenie 391,- Eur istiny s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, č.k. 9Er/2101/2012-34 zo dňa 14.10.2021, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok č.k. 9Er/2101/2012-34 zo dňa 14.10.2021 v napadnutom 1. výroku o zastavení exekúcie v časti zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 391,- Eur od 03.12.2010 do zaplataenia p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok č.k. 9Er/2101/2012-34 zo dňa 14.10.2021 v napadnutom 2. výroku o povolení pokračovať v exekúcii v ostatnej časti pohľadávky oprávneného o d m i e t a.

III. Povinnému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „exekučný súd“) s poukazom na ust. § 39 ods. 4, § 243f ods. 1,4,6, § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej „EP“), § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase vystavenia zmenky), § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (účinného v čase vystavenia zmenky), § 48 ods. 1 bod 2 zákon č. 191/1950 Zb., zmenkový a šekový A) zastavil exekúciu v časti zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 391,- Eur od 03.12.2010 do zaplataenia, B) v ostatnej časti priznanej pohľadávky oprávnenému povolil pokračovať v exekúcii.

1.1. V odôvodnení uznesenia uviedol, že exekučné konanie je vedené na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 04716/11 zo dňa 17.06.2011 právoplatného dňa 18.07.2011 a vykonateľného dňa 21.07.2011 (ďalej len "exekučný titul").

1.2. Dňa 05.02.2016 súdny exekútor v súlade s ust. 243f ods. 1 EP doručil exekučnému súdu Doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 21.01.2016. Oprávnený v doplnenom návrhu uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od podania návrhu na vykonanie exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je navrhnutý výkon exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie je tak založený na týchto skutočnostiach. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa už stali známe konajúcemu exekútorovi a

stali sa známe aj súdu, ktorému exekútor podal žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný titul bol vydaný s prihliadnutím na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov.

1.3. Exekučný súd na základe zisteného skutkového stavu poukázal na to, že záväzkový vzťah medzi oprávneným (prvý majiteľ zmenky) a povinným (vystaviteľ zmenky) vznikol Zmluvou o úvere č. 102300494, uzatvorenou dňa 30.06.2010, ktorá má povahu zmluvy spotrebiteľskej. Záväzok povinného z predmetnej zmluvy bol zabezpečený neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 30.06.2010 (ďalej len "zmenka"), kde povinný vystupuje ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent (prvý majiteľ zmenky). Zmenka č. XXXXXXXXXX bola vystavená na zmenkovú sumu 391,- Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 03.12.2010. Oprávnený pre neplnenie povinností dlžníka zo zmluvy o úvere, porušením ktorým sa stal splatným celý dlh, vyplnil zmenku dňa 11.02.2011 na základe Dohody o vyplnení zmenky.

1.4. Z exekučného titulu vyplýva, že zmenkovo právny charakter vzťahu sa týka výlučne zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 391,00 eur od 03.12.2010 do zaplataenia a zákonného zmenkového úroku vo výške 6% ročne zo sumy 391,- Eur od 16.02.2011 do zaplataenia, v ostatnej časti zmenka plnila len zabezpečovaciu funkciu, pričom v tejto ostatnej časti exekučný titul vychádza zo zmluvy o úvere.

1.5. Exekučný súd na základe zisteného skutkového stavu pri hodnotení prípustnosti exekúcie v časti zmenkového nároku postupom vyplývajúcim z § 57 ods. 1 písm. m) EP dospel k záveru, že exekučný titul a z neho vychádzajúci návrh oprávneného a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je v časti dohodnutých úrokov zo zmenkovej istiny vo výške 0,25% denne v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, preto exekúciu v tejto časti zastavil. Podporne poukázal na Smernicu Rady č. 93/13/HS, uznesenie KS Nitra č.k. 26CoE/60/2019 potvrdzujúce záver o spotrebiteľskom charaktere záväzkového vzťahu oprávneného a povinnej a na Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 č. R 93/2015, z ktorého vyplýva preskúmvacia činnosť exekučného súdu.

2. Uznesenie exekučného súdu napadol v celom rozsahu v zákonnej lehote odvolaním oprávnený (ďalej aj „odvolateľ“) z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, čím súdu prvej inštancie a napadnutému uzneseniu vytýkal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové závery vyvozené z vykonaných dôkazov, nesprávne právne posúdenie veci.

2.1. V odvolacej argumentácii namietal, že nárok na dohodnutý zmenkový úrok je dôsledkom porušenia zmluvných povinností povinnej splácať úver riadne a včas. Bol priznaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, vecnú správnosť ktorého nie je exekučný súd oprávnený preskúmvávať, ani meniť závery titulového súdu. Nemožnosť prieskumu vecnej správnosti exekučného titulu exekučným súdom vyslovil aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení III. ÚS 41/2011-31 z 03.05.2011.

Oprávnený ďalej dôvodil tým, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere z 30.06.2010 sa spravuje režimom Obchodného zákonníka, ktorý v dispozitívnom ust. § 369 ods. 1, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, upravoval výšku úrokov z omeškania predovšetkým dohodou zmluvných strán. Zákonná úprava nastupovala len ak výška úrokov nebola zmluvne dohodnutá. Výška úroku nie je neprimeraná, ani rozporná so zásadami poctivého obchodného styku vzhľadom na to, že oprávnený poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru vzhľadom na podmienky, za ktorých úver povinnej poskytol (na adrese trvalého pobytu) a s ohľadom na jeho ďalšie riziko. Na podporu svojho právneho názoru o nemožnosti obmedzenia výšky úrokovej sadzby v obchodných záväzkových vzťahoch a súlad dojednanej výšky úroku s dobrými mravmi, resp. so zásadami poctivého obchodného poukázal na rozhodnutia NS SR (sp. zn. 3 Obdo 3/96, Obpj 3/2002 - ZRS NS 20/2003, 1 Obdo 34/2004 zo 21.12.2004, 2Obdo 26/2004 z 22.09.2005, 2Obdo 28/2004 z 22.09.2005) a na rozhodnutia súdov ČR, citované v odvolaní. Ďalej uviedol, že obdobne rozhodol aj Krajský súd v Bratislave vo veci sp. zn. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.07.2017, keď v odseku 9. konštatoval nedostatok odôvodnenia záveru exekučného súdu o rozpore 0,25 % denného úroku z

omeškania s verejným poriadkom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.10.2021 v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), dospel k záveru, že odvolanie oprávneného v napadnutom 1. výroku (o zastavení exekúcie v časti zmenkového úroku vo výške 0,25%) nie je dôvodné, pričom v 2. napadnutom výroku (o pokračovaní v exekúcii) je potrebné odvolanie odmietnuť pre jeho neprípustnosť.

5. Z hľadiska prípustnosti a účinkov opravných prostriedkov je nutné vychádzať z právnej úpravy platnej v čase podania opravného prostriedku, prípustnosť podania odvolania proti uzneseniam v exekučnom konaní upravuje Civilný sporový poriadok a jednotlivé ustanovenia Exekučného poriadku.

6. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť napadnúť rozhodnutie súdu riadnym opravným prostriedkom.

7. Prípustnosť odvolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 355 CSP v spojení s § 357 CSP.

8. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Civilný sporový poriadok tak vymedzil prípustnosť odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie len v tých prípadoch, v ktorých to z jeho ustanovení výslovne vyplýva.

10. Podľa § 243f ods. 6 EP (účinný do 31.03.2017), ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie. Odvolací súd konštatuje, že uznesenie, ktorým súd rozhodol o pokračovaní v exekúcii nie je zaradené v taxatívnom výpočte uznesení, proti ktorým CSP odvolanie pripúšťa. Ako odvolací súd už uviedol vyššie, uznesenie o pokračovaní v exekúcii má povahu rozhodnutia vydaného v konaní upravenom osobitným zákonom - Exekučným poriadkom, ktorým sa spravuje aj prípustnosť odvolania. Podľa právnej úpravy § 243f ods. 6 EP, odvolanie proti rozhodnutiu súdu o pokračovaní v exekúcii prípustné nie je.

11. Odvolací súd preto v zmysle § 386 písm. c) CSP, odvolanie voči II. výroku o pokračovaní v exekúcii odmietol, nakoľko smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému odvolanie neprípustné nie.

12. Odvolací súd po podrobení napadnutého uznesenia prieskumu, čo do I. výroku vydaného rozhodnutia, oboznámiac sa s vydaným uznesením dôvodmi odvolania, ako aj prijatým záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vydané rozhodnutie je vecne správne.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že ako exekučný titul v konaní vystupuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s, sp. zn. SR 04716/11 zo dňa 17.06.2011, právoplatný dňa 18.07.2011 a vykonateľný dňa 21.07.2011, t.j. exekučný titul predpokladaný § 41 ods. 2 písm. d) EP. Exekučné konanie na vymożenie plnenia z tohto rozhodnutia začalo dňa 14.05.2012, spisanim návrhu oprávneného do zápisnice súdneho exekútora.

14. Podľa § 243d ods. 2 (prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. januára 2015) zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu (t.j. spotrebiteľské spory), a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. Z hľadiska skúmania platnosti rozhodcovskej doložky v prejednávanej právnej veci sú tak rozhodné právne predpisy v znení účinnom do 31.12.2014.

15. Podľa § 243h ods. 1 (prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. januára 2015), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

16. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd sa po preskúmaní vydaného rozhodnutia a dôvodov podaného odvolania stotožňuje so správnosťou záverov súdu prvej inštancie a vecnou správnosťou rozhodnutia. Na doplnenie jeho správnosti uvádza nasledovné.

19. Závazkový vzťah medzi oprávneným a povinným, založený zmluvou o úvere zo dňa 30.06.2010, je nesporne vzťahom spotrebiteľským ako správne ustálil aj exekučný súd. Z obsahu úverovej zmluvy založenej v spise súdu prvej inštancie vyplýva, že povinný zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, nepodnikateľ a je identifikovaný osobnými údajmi svedčiacimi fyzickej osobe. Súd prvej inštancie povinného jednoznačne a bez pochybností špecifikoval ako spotrebiteľa poukazujúc na jej označenie v úverovej zmluve.

20. Vo vzťahu k argumentácii odvolateľa o nemožnosti prieskumu rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že vo svojej konštantnej rozhodovacej praxi opakovane poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva právo exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok. Súdna prax zaujala prevažujúci názor o oprávnení exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok ako aj rozhodcovskú zmluvu/doložku, ktorou je založená právomoc rozhodcovského súdu. Odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci POHOTOVOST' C-76/10.

21. Z vývoja súdnej praxe pri výkone rozhodcovských rozsudkov v ostatných rokoch je nesporné, že tento exekučný titul, vydaný voči spotrebiteľovi, z hľadiska rozsahu prieskumnej právomoci exekučného súdu (konajúceho podľa Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017), predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady nemožnosti vecného prieskumu vykonateľného rozhodnutia. Odvolací súd sa preto s odvolacou námietkou oprávneného o nemožnosti prieskumu rozhodcovského rozsudku nestotožnil.

22. Vo vzťahu k prieskumnej povinnosti exekučného súdu je dôvodné poukázať na S P O L O Č N É S T A N O V I S K O občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, rozhodnutie ústavného súdu I. ÚS 150/2018, III. ÚS 476/2016 a iné. Neprimeranosť a nedôvodnosť zmenkového úroku 0,25 % denne v spotrebiteľských veciach týkajúcich sa identického oprávneného už opakovane konštatovali všeobecné súdy nie len v exekučných konaniach, ale rovnako i v konaniach sporových, čo musí byť oprávnenému známe (napr. Okresný súd Trenčín 36CbZm/34/2014).

23. Osobitný dôkaz na prieskum súladu exekučného titulu obsahujúceho zmenkový nárok proti spotrebiteľovi zveril zákon exekučnému súdu i v ust. § 58 ods. 1 písm. m) EP, na ktorý súd prvej inštancie rovnako odkázal. Cit. ust. zákona prijaté novelou EP č. 438/2015 Z.z. zaviedlo povinnosť exekučného súdu skúmať pri rozhodnutiach priznávajúcich zmenkový nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, či v titulovom konaní neboli opomenuté (nebolo prihladené): a) neprijateľné zmluvné podmienky, b) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo c) rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

24. Tieto skutočnosti exekučný súd vo svojom rozhodnutí zohľadňoval, hodnotil a riadiac sa v rozhodnutí cit. ust. zákona dôvodne ex officio skúmal, či v titulovom konaní neboli opomenuté neprijateľné zmluvné podmienky, v ktorých má pôvod zmenkový nárok priznaný vykonávaným exekučným titulom. Exekučný

súd za týchto okolností správne skúmal, či sa rozhodcovský súd vysporiadal s 0,25% výškou denného úroku s hmotným právom, od ktorého odvodil nárok oprávneného a tento úrok mu proti povinnému priznal.

25. Zo skutkového stavu, ktorý súd prvej inštancie zistil riadne a dostatočne je zrejmé, že úverový vzťah bol zabezpečený zmenkou, ktorá tak plnila funkciu zmenky zabezpečujúcej. Predmetom exekúcie však nie je zmenka ako taká, ani rozhodnutie súdu vydané v zmenkovom konaní. Podkladom pre exekúciu je rozhodcovský rozsudok, ktorý vychádza zo zmluvy o úvere, v ktorom zmenkovú povahu má len zákonný a ďalší oprávneným uvádzaný dohodnutý zmenkový úrok. Zmluvy o úvere, ani Všeobecné obchodné podmienky tvoriace jej súčasť (v ktorých je obsiahnutá Dohoda o vyplnení zmenky) neobsahujú žiadne dojednanie o 0,25% dennom úroku. Denný úrok vo výške 0,25 % je obsiahnutý v úrokovej doložke zmenky, ktorú síce vystavil dlžník, avšak ako je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, k jej vystaveniu (vyplneniu) dlžníci (spotrebiteľ) pristupovali na základe požiadaviek dodávateľa, ktorý im túto predkladal na vyplnenie (vo forme bianko zmenky) súčasne s podpisom úverových zmlúv.

26. Titulový súd, ako vyplýva z obsahu exekučného titulu, sa v dôvodoch rozhodnutia obmedzil len na vyjadrenie, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkový právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže rozhodcovský súd suplovať, uzavrel, že zmenkový vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským a preto tu nemá ex officio prieskumnú povinnosť. Tento záver titulového súdu však nie je v súlade s následne prijatým Stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, judikatúrou Ústavného súdu SR ako odvolacích súdov, z ktorej vyplýva záver o povinnosti preskúmať súlad zmenkového nároku 0,25% denne so spotrebiteľským právom, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ tento nesúlad nenamietal.

27. Odvolací súd nemôže opomenúť skutočnosť, že úroková miera uvedená v zmenke sadzbou 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne.

28. Napriek tomu, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery nelimituje, nie je jej stanovenie ponechané len na ľubovôli vystaviteľa a rovnako nie je možné požadovať od dlžníka „dojednaný úrok“, ktorý nebol účastníkmi dohodnutý a ktorý nemá zákonnú oporu (t.j. nejde o zákonný zmenkový úrok a nárok na jeho úhradu nevyplýva zo zákona).

29. Odvolací súd poukazuje na to, že úroková sadzba je esenciálnou, a teda aj neoddeliteľnou časťou úrokovej doložky, a keďže zákon jej výšku nelimituje, neprichádza ani do úvahy, aby súd vstupoval do zmenkovo-právnych vzťahov a sám jej výšku autoritatívne určil. Za oddeliteľnú je možné považovať len úrokovú doložku ako celok s tým, že nie je nevyhnutnou náležitosťou zmenky a jej neplatnosť nemá na zmenku žiaden vplyv. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je súd povinný prihliadať ex officio aj keď sa účastník konania neplatnosti nedovolá (obdobne KS BA sp. zn. 1CoZm/6/2015, KS Košice 2Co/936/2014, Krajský súd Žilina 13Cob/239/2014, KS Banská Bystrica 41CoE/72/2013, KS Bratislava 1CoZm/6/2015, KS Prešov 4CoZm/17/2015, KS Nitra 9Co/604/2015 a iné)

30. Pokiaľ preto exekučný súd, rاديac sa uvedenými skutočnosťami a cit. ust. zákona, preskúmal súlad 0,25 % úroku z omeškania so zákonom a tento (úrokovú doložku na zmenke) vyhodnotil za neplatnú pre rozpor sa dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, jeho skutkové závery a z nich vyplývajúci právny názor je potrebné hodnotiť ako správny.

31. Vo vzťahu k rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje oprávnený v odvolaní, odvolací súd uvádza, že ide o rozhodnutia v skutkovo (kauzálne) odlišných veciach, týkajúce sa obchodno-závazkových vzťahov, v ktorých najvyšší súd, ako správne uvádza i odvolateľ, posudzoval „obchodnoprávne úroky“ riadiace sa režimom § 369 Obch. zák. V prejednávanej veci však ide o odlišný kauzálny vzťah, a síce vzťah spotrebiteľský, v ktorom úverová zmluva vzhľadom na ust. § 52 ods. 2 OZ, v znení účinnom k 30.06.2010 (ku dňu jej uzavretia) podlieha režimu Občianskeho zákonníka (t.j. v prípade úroku z omeškania sa spravuje ust. § 517 ods. 2).

32. Podľa § 52 ods. 2 OZ, v cit. znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

33. Ust. § 369 Obch. zák. na ktoré sa odvoláva oprávnený v spotrebiteľských vzťahoch aplikovať nemožno.

34. Rovnako v prípade uznesenia tunajšieho súdu č.k. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.6.2017, ktoré odvolateľ označil na podporu správnosti jeho názoru o prípustnosti zmluvného (dojednaného) zmenkového úroku 0,25% denne, odvolací súd uvádza, že ide o rozhodnutie vydané na skutkovo odlišnom základe. V predmetnej veci exekučný súd zastavil exekúciu v 0,25% zmenkovom úroku denne pre jeho rozpor s verejným poriadkom bez toho, aby mal dostatočne skutkovo ustálené, či vzťah účastníkov exekučného konania je vzťahom spotrebiteľským (t.j. či ide o zmenkový nárok majúci pôvod v spotrebiteľskej zmluve). Rozhodnutie súčasne zaťažil inou vadou konania spočívajúcou v jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok riadneho odôvodnenia. Tieto skutočnosti viedli odvolací súd k zrušeniu uznesenia súdu prvej inštancie, o ktorom rozhodol uznesením č. k. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.6.2017. V prejednávanej veci takéto pochybenia zistené neboli.

35. Exekučný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, aké podstatné úvahy ho viedli k právnemu záveru o rozpore 0,25 % úroku z omeškania s dobrými mravmi. Dostatočne, jasne a bez pochybností zdôvodnil spotrebiteľskú povahu strán úverovej zmluvy, t.j. záväzkového vzťahu, v ktorom má pôvod zmenkový nárok priznaný oprávnenému exekučným titulom. Poukaz na rozhodnutie č.k. 18CoE/325/2016-76, ktoré má preukazovať správnosť odvolacej argumentácie oprávneného preto nie je dôvodný.

36. Pokiaľ ide o odvolateľom citované rozhodnutia súdov Českej republiky, odvolací súd uvádza, že hoci právne závery vyslovené súdmi ČR sú vzhľadom na príbuznosť a blízkosť právnej kultúry v mnohých prípadoch akceptovateľné i v podmienkach SR, netvorí prameň práva, ani súčasť judikatúry SR a nie všetky je možné ich bez ďalšieho prevziať (resp. stotožniť sa s nimi) v rozhodovacej činnosti slovenských súdov. Odvolací súd preto zotrváva na svojich vyššie uvedených záveroch.

37. Keďže odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že zistený skutkový stav veci a z neho plynúci právny záver súdu prvej inštancie o rozpore 0,25% denného úroku s omeškania s dobrými mravmi je dostatočný a úplný, napadnuté uznesenie v 1. výroku podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správne.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy úspešnému povinnému odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nárok na ich náhradu si neuplatnil a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolaniu nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).